فراتحليل كيفي مقالات يژوهشي حوزة توانمندسازي زنان روستایی و شهری در ایران

مهدی کرمانی* استادیار جامعهشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، خراسان رضوی، ایران محسن نوغاني دخت بهمني دانشیار جامعه شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، خراسان رضوی، ایران زهرا برادران كاشاني دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهشگری علوم اجتماعی، دانشگاه فردوسی مشهد

چكىدە

پژوهش حاضر در صدد بررسی و فراتحلیل کیّفی مطالعات حوزهٔ توانمندسازی زنان روستایی و شهری بود. بر این اساس در گام نخست تمامی مقالههای علمی- پژوهشی با کلیدواژههای توانمندی و توانمندسازی در بازهٔ زمانی ۱۳۷۵ تا ۱۳۹۵ از پایگاه اطلاعاتی علمی جهاد دانشگاهی و پایگاه استنادی نورمگز استخراج شد که شصت مقاله را در بر می گرفت. در ادامه چهل و دو مقالهای که شامل واژههای زنان روستایی یا زنان شهری در عنوان، چکیده یا کلمات کلیدی بودند، برای استخراج دادهها و بررسی بیشتر گزینش شدند. طبق یافتههای تحقیق حاضر، مطالعات این حوزه دو جهت گیری کلی دارند، گروهی از آنها به دنبال تحلیل نظری و ارائه مدلهای مداخلهای برای توانمندسازی گروههای مورد نظر بودهاند. گروهی دیگر به بررسی فرایند توانمندسازی زنان، به لحاظ تجربی با در نظر گرفتن نمونههای متفاوت از زنان روستایی و شهری توجه کردهاند. در مجموع عواملی همچون تحصیلات، اشتغال، داشتن مهارتهای اجتماعی، اعتماد به نفس، خودارزشمندی و بهرهمندی از آموزشهای عمومی از عوامل مـؤثر بر توانمندشدن زنان روستایی و شهری بودهاست. این یافتهها با نتایج مورد تأکید در بسیاری از تحقیقات غیر ایرانی در حوزهٔ توانمندسازی زنان نیز مطابقت دارد.

واژگان كلىدى

توانمندسازی، زنان روستایی، زنان شهری، فراتحلیل کیّفی

نویسنده مسئولwm.ac.ir # نویسنده مسئول تاریخ ارسال:۱۳۹۶/۹/۳۴

تاریخ پذیرش:۱۳۹۷/۴/۱۲

DOI: 10.22051/jwsps.2018.18490.1620

مقدمه و بیان مسأله

توانمندسازی فرآیندی است که در آن افراد، گروهها و سازمانها بر مسائل و مشکلاتی کنترل می یابند که با آن مواجه هستند. در واقع توانمندسازی فرایند قدرت دهی به افراد محسوب می شود (رهنورد و حسینی ۱۳۸۷). علاقه به مطالعهٔ پدیده توانمندسازی و توجه به آن در بین محققان علوم اجتماعی در سالهای اخیر افزایش یافته است، زیرا از یک سو توانمندی موجب افزایش کیّفیت زندگی انسان می شود و از سوی دیگر اثر بخشی او را در دو بعد کمّی و کیّفی زندگی اجتماعی بالا می برد (کولایی و طاهری، ۱۳۸۹؛ وطن خواه نوغانی، قاسمی و جوان، ۱۳۹۵).

بحث توانمندسازی زنان در دو دههٔ گذشته به شکل چشم گیری افزایش یافتهاست (به عنوان مثال مراجعه شود به کیمیایی، ۱۳۹۰؛ علیرضان واد، ۱۳۹۲؛ تاجالدین و والا، ۱۳۹۳؛ راغفر و سلیمانی، ۱۳۹۵). بر اساس تحقیقات به عمل آمده در ایران، زنان به ویژه زنان سرپرست خانوار در بعد روانی و اجتماعی عموماً توانمندی پایین تری نسبت به مردان دارند (شکوری، ۱۳۸۷؛ شکوری، رفعت جاه و جعفری، ۱۳۸۶؛ رهنورد و حسینی، ۱۳۸۷؛ همچنین سطح تحصیلات و آموزش آن ها پایین تر از مردان است (قلی پور و رحیمیان، ۱۳۸۸؛ کلدی و سلحشوری، ۱۳۹۱). از سوی دیگر توانمندی اقتصادی این دسته از زنان نیز به نسبت دیگران پایین تر است (نوغانی، برادران، اصغرپور و کرمانی، ۱۳۹۴؛ کرمانی، خراسانی، به روان و نوغانی، ۱۳۹۲)، در واقع به طور کلی پایین بودن مهارتهای اقتصادی – تولیدی زنان، عامل جنسیّت و عدم حمایت دولت از زنان کارآفرین، اعتماد به نفس پایین، محدود بودن مشارکت زنان در عرصهٔ اقتصادی و سیاسی، ضعف حمایتهای اجتماعی از سوی خانواده، ضعف احساس خود ارزشمندی و سیاسی، ضعف حمایتهای اجتماعی از سوی خانواده، ضعف احساس خود ارزشمندی و مساوری، ایسای و اسدی، ۱۳۹۳؛ راغفر و سلیمانی، ۱۳۹۵؛ خواجه نوری، کریمی و کشاورزی، ۱۳۹۱؛ الهیاری و اسدی، ۱۳۹۳؛ راغفر و سلیمانی، ۱۳۹۵؛ خواجه نوری، کریمی و کشاورزی، ۱۳۹۵؛ و ضادهی فسایی و خادمی، ۱۳۹۵؛

در شرایط موجود با توجه به تعداد نسبتاً توجهبرانگیز تحقیقات حوزهٔ توانمندسازی زنان (اعم از زنان روستایی و زنان شهری) در ایران در دو دههٔ گذشته و مواجه شدن جامعهٔ علمی با تعدد و انباشتگی نظریات در حوزهٔ توانمندسازی زنان، به نظر میرسد وقوف و احاطهٔ کامل بر ابعاد مختلف توانمندسازی زنان نیازمند مروری جامع بر آثار این حوزه باشد. فراتحلیل نیز با

2

جمع آوری یافته های پژوهشی از مطالعات مختلف در حوزهای خاص در صدد ترکیب و یکپارچه سازی آنها بر می آید تا از این طریق بتواند به یافته های جدیدی دست یابد (شفیعا، شفیعا و کاظمیان، ۱۳۹۲؛ خلعتبری، ۱۳۸۷). بنابراین، تحقیق حاضر که با هدف بررسی و فراتحلیل مقالات پژوهشی ایرانی (منتشر شده در پایگاه اطلاعاتی نورمگز و جهاد دانشگاهی در بازهٔ زمانی ۱۳۷۵–۱۳۹۵) با موضوع توانمندی زنان روستایی و شهری صورت گرفته است، در صدد پاسخگویی به سؤالهای زیر است:

- محققان حوزهٔ توانمندسازی زنان روستایی و شهری چه ابعادی از توانمندی را در مطالعات خود (مقالات منتشر شده از سال ۱۳۷۵ ۱۳۹۵) بررسی کردهاند؟
- رویکردهای روش شناختی به کار رفته در پژوهش های حوزهٔ توانمندسازی زنان روستایی و شهری چه بوده است؟
- پژوهش های حوزهٔ توانمندسازی زنان روستایی و شهری عمدتاً از چه پارادایم های نظری بهره بردهاند؟
- پژوهش های حوزهٔ توانمندسازی زنان روستایی و شهری در بازهٔ زمانی مذکور عمدتاً به چه نتایجی رسیدهاند؟

پژوهشهای موجود در حوزهٔ توانمندسازی زنان روستایی در ایران عمدتاً به چالشهایی همچون عدم اعتماد مردان به زنان، زیاد بودن مشغله کاری در داخل منزل، پایین بودن مهارتهای اقتصادی زنان روستایی، عدم حمایت دولت از زنان کارآفرین، عامل جنسیت و اعتماد به نفس پایین به عنوان عوامل مؤثر در کاهش توانمندی زنان تأکید کردهاند(کلانتری، شعبانعلی فمی و سروش مهر، ۱۳۸۹؛ جلیلیان و سعدی، ۱۳۹۴؛ رزافشانی، علی بیگی و فقیری، ۱۳۹۱؛ شریفی، اسدی، کلانتری و آگهی، ۱۳۸۹؛ موحدی و علی توکلی، ۱۳۹۶).

همچنین تحقیقات نشان داد که فقدان روحیهٔ مشارکت در زنان روستایی و فرهنگ موجود در روستا باعث ایجاد محدودیت برای زنان روستایی می شود، به علاوه ضعف آگاهی و دانیش که ناشی از ضعیف بودن سیستم آموزشی در روستا است، در میان زنان روستایی نیز از عوامل مؤثر بر کاهش توانمندی آنها شناخته شده است (بیدهندی، اسکندری توده و خانی، ۱۳۹۱؛ فرضی زاده، متوسلی و طالب، ۱۳۹۲). همچنین بر اساس پژوهش های موجود در این حوزه می توان گفت که آموزش و تحصیلات بالا، خود اشتغالی، استفاده از فناوری های نوین ارتباطی

و ... باعث افزایش خود آگاهی زنان و افزایش قدرت انتخاب و تصمیم گیری در آنها می شود که در نهایت توانمندی آنها از این فرایند حاصل می شود (چرمچیان لنگرودی و علی بیگی، ۱۳۹۲؛ سبک بار، نعمتی و خاکی، ۱۳۹۱).

عمده تحقیقات انجام شده در حوزهٔ توانمندسازی زنان شهری نیز با روش کمّی انجام شده بود، از تعداد ۳۰ مقالهٔ علمی- پژوهشی که در این حوزه بـود، تعـداد ۲۰ مقالـه بـا روش كمي و باقي با روشهاي كيّفي يا تلفيقي (كمّي-كيّفي) انجام شده بود. نتايج موجود در اين حوزه نشان دادند که افزایش حمایت اطلاعاتی، گسترش شبکههای دوستی در میان زنان، ارتقاء شرایط جسمانی، درک جایگاه جنسیّتی آنها و تفاوتشان با مردان، ایجاد فرصت بـرای كسب دانش توسط زنان، ایجاد اشتغال، ارتباطات اجتماعی بیشتر، كنترل بیرونی بر دیگران اعم از خانواده یا همکاران در محیط شغلی زنان، طرحهای درآمدزایی و وام، سهام عدالت و كمكهاي غير نقدي، حذف كليشهها و موانع فرهنگي و غيـره مـيتوانـد از عوامـل مـؤثر بـر توانمندسازی زنان شهری باشد (به عنوان مثال مراجعه شود به شکوری، ۱۳۸۷؛ ناخدا، رحیمیان و اسماعیلی گیوی، ۱۳۹۳؛ نوری، کریمی و کشاورزی، ۱۳۹۳، رحیمیان و قلی پور، ۱۳۸۸؛ قادری و ودادهیر و چمنی، ۱۳۹۱). همچنین در برخی از تحقیقات بررسی شده در این پژوهش، به سطوح مختلف توانمندسازی توجه کرده و از توانمندی اقتصادی، توانمندی روانی، توانمندی اجتماعی، توانمندسازی سیاسی سخن گفتهاند. در این میان به توانمندی اجتماعی و اقتصادی زنان، خصوصاً زنان سرپرست خانوار بسیار تأکید شده و نتایج در حوزهٔ این تحقیقات نشان داد از مهمترین مشکلات زنان محدود بودن درآمدها است که این به کاهش سطح توانمندی اقتصادی آنها منجر میشود (مراجعـه شـود بـه کیمیـایی،۱۳۹۰؛ قلـیـور و رحیمیان و میرزمانی، ۱۳۸۷؛ الهیاری و اسدی، ۱۳۹۲).

پژوهشهای غیر فارسی مرتبط با توانمندسازی زنان نیز عموماً با رویکرد کمّی انجام شده و جامعهٔ هدف آنها بیشتر زنان کشورهای آسیایی بودهاست. نتایج این تحقیقات مؤید آن است که عواملی مانند تحصیلات، سطح اعتماد به نفس، کنترل زن بر پساندازهای خانواده، داشتن روحیهٔ کارآفرینی، محدودیتهای خانوادگی برای زنان در راستای ایجاد اشتغال، راهاندازی کسب و کارهای کوچک، اشتغال زنان، مراقبتهای بهداشتی، ایجاد سازمانهای حمایتی، مطلع شدن زنان از حقوق خود، دادن حق تصمیم گیری به زنان و رابطهٔ متقابل مردان با زنان از یک

سو و آگاهی مردان از حقوق زنان از سوی دیگر از عوامل مهم در ارتقاء توانمندسازی زنان است (مراجعه شود به اشراف، کارلان و یین، ۲۰۰۹؛ باربر و گرتلر، ۲۰۱۸؛ دونتا، نایر، بگیوم و پراکسام، ۲۰۱۶؛ کارماکار و خانیتا، ۲۰۱۵؛ محمود، شاه و بکر، ۲۰۱۱، پال و دویتا، ۲۰۰۳؛ ساماراکون و پاریندیوری، ۲۰۱۴). بخشی دیگر از یافتههای این مطالعات نشان داد که نابرابری های جنسیّتی، مقاومت مردان در برابر ارائهٔ فرصتهای یکسان به زنان و نابرابری در دسترسی به حقوق و منابع یکسان برای زنان می توانند به عنوان عوامل مؤثر در راستای کاهش سطح توانمندی زنان عمل کنند (یونگ و واهاج، ۲۰۱۲؛ دونتا، نایر، بگیوم و پراکسام، ۲۰۱۶ ساماراکون و پاریندیوریریال ۲۰۱۴؛ کبیر، ۲۰۱۲؛ کبیر، ۲۰۱۷).

همچنین در جستجوهای صورت گرفته در بازهٔ زمانی ۱۳۷۵–۱۳۹۵ فراتحلیلی مشاهده نشد که به طور مستقیم موضوع توانمندسازی زنان روستایی و شهری را در ایران بررسی کرده باشد. در عین حال کلهر (۱۳۸۸) در تحقیق خود با عنوان فراتحلیل آسیبهای اجتماعی در تهران (زنان سرپرست خانوار)، پس از بررسی سیاستها، قوانین و تشکیلات مصوب مربوط به حوزهٔ زنان سرپرست خانوار، توصیفی از پراکندگی این زنان در سطح شهر تهران طی سالهای ۱۳۷۵ – ۱۳۸۵ بر اساس شاخصهای جمعیتشناختی ارائه کرده است. مهم ترین بخش این پژوهش به فراتحلیل پانزده تحقیق مرتبط با وضعیت زنان سرپرست خانوار اختصاص دارد. از این بین یازده مورد پایان نامه و چهار مورد پژوهشهای سازمانی بودهاست (کلهر، ۱۳۸۸: ۴۵–۴۷). نتایج این تحقیق به قرار زیر بود:

- مهمترین علت سرپرستی زنان بر خانوار طلاق بودهاست که حدود ۴۰ درصد از نتایج
 تحقیقات مختلف را به خود اختصاص دادهاست.
- نزدیک به ۶۰ درصد زنان سرپرست خانوار مورد مطالعه از خانواده فامیل و آشنایان به ویژه پدر و مادر کمک و حمایت مالی دریافت کردهانید، اما تنها ۸ درصد ایشان مجموعه حمایتهای دریافتی از این طریق و سایر منابع حمایتی را کافی دانستهاند.
- فقر و محرومیت به واسطهٔ نداشتن مهارت شغلی، پایین بودن سطح سواد، عدم تسلط به مهارتهای زندگی و مواردی از این دست به عنوان پدیدهای فراگیر، زندگی بخش عمدهای از زنان سرپرست خانوار را تحت تأثیر قرار دادهاست.
- در بین مشکلات اقتصادی، معضل مسکن یکی از موارد اصلی بودهاست که هزینههای

مربوط به آن بر دامنهٔ فقر و محرومیت زنان سرپرست خانوار افـزودهاست (کلهـر، ۱۳۸۸: ۷۵–۸).

همچنین آلسوپ و دیگران (۲۰۰۶) در فراتحلیلی به ارزیابی تحقیقات اجرا شده در حوزهٔ توانمندسازی در کشورهای مختلف اقدام کردهاند. از دستاوردهای مهم این تحقیق تأیید نسبی بودن شاخصهای مورد آزمون برای تعیین میزان توانمندی جامعهٔ هدف در مطالعات مختلف است. در مجموع این تحقیقات، تعاریف مختلف از مفهوم توانمندی و روش سنجش این مفاهیم ارائه دادهاند. بر این اساس می توان گفت که توانمندی به دست آوردن توان اثرگذاری بر رخدادهای مهم در زندگی است و حد و حدودی را مشخص می کند که گروههایی از مردم در آن توانایی کنترل بر سرنوشت خود را دارند. همچنین می توان گفت که توانمندی به طور کلی می تواند در سه سطح خرد (نگرشها، احساسات و مهارتها)، سطح بین فردی (مشارکتها و مهارتها)، و سطح کلان (باورهای عمومی، اقدامات و اثرگذاریهای کلان) اتفاق بیافتید. همچنین در سطوح محلی می توان گفت که توانمندی به معنای داشتن صلاحیت و توان انجام همچنین در سطوح محلی می توان گفت که توانمندی به معنای داشتن صلاحیت و توان انجام اموری است که اعضا یک اجتماع محلی میخواهند آنها را انجام دهند. در واقع به نوعی توانمندسازی توانایی پاسخگو کردن نهادهایی است که به زندگی افراد تأثیر می گذارند. همچنین در سطح اجتماعی نیز توانمندی به معنای بسط دسترسیها و تواناییهای افراد فقیس برای مشارکت، مذاکره، اثرگذاری، کنترل و پاسخگو کردن نهادهایی است که زندگی آنها را تحت تأثیر قرار می دهد.

کار، پاسکول و چیکرینگ (۱۹۹۹) در فراتحلیل خود، شرایط، عوامل و روشهای توانمندسازی زنان و مادران و ارتقاء سلامت آنها را بررسی کردهاند. در این تحقیق ۴۰ مطالعه موردی از سراسر جهان بررسی شده است. توجه به حقوق بشر، حقوق برابر زنان، تقویت بنیه اقتصادی آنها، ارتقاء حقوق زنان، آموزش، حمایت از زنان، وجود سازمانها و انجمنهای حمایتی و آموزشهای توانمندسازی از مواردی است که سطح توانمندی زنان را ارتقاء می دهد.

در میان محققانی که به این حوزه ورود پیدا کردهاند، راجع به تعریف توانمندسازی اجماع کاملی مشاهده نمی شود. اما تعاریف و نظریات متعددی دربارهٔ این موضوع وجود دارد. سن (۱۹۹۳)، معتقد است که توانمندسازی مشتمل بر تغییر و تحولاتی در روابط موجود قدرت

است که حق انتخاب و استقلال زنان را محدود و مقید کرده و بر کیّفیت عینی و ذهنی زندگی ایشان اثرات نامطلوبی بر جای میگذارد. همچنین از نظر کبیر (۲۰۰۱) توانمندسازی گسترش و تعمیم توانایی انسانهاست که در انتخاب گزینههای سرنوشتساز در زندگی و در مواقع و شرایطی این توانایی از آنها دریغ شدهاست.

از مدلهای نسبتاً مطرح در حوزهٔ توانمندسازی می توان به مدلهای نظری سارا لانگه و نایلا کبیر اشاره کرد. لانگه ضمن تأکید بر اینکه برابری (جنسیّتی) میبایست موضوع کانونی هر گونه برنامهٔ توسعه ای پیرامون مسائل زنان باشد، به بخش زیادی از ادبیات نظری موجود در حوزهٔ توسعه این نقد را وارد میکند که اغلب آنها برابری را با توجه تقسیمبندیهای رایج از بخشهای رایج از بخشهای مختلف اقتصاد و جامعه همچون تحصیلات، استخدام، موازین قانونی و مانند این ها تعریف می کنند. به عقیدهٔ لانگه این شیوهٔ تحلیلی با تمرکز بیش از حد بر شاخصهای مختلفی که بعضاً معرف جنبههای محدودی از کل حیات اجتماعی هستند، نگاهها را از نقش مهم برابری بیشتر زنان و مردان در پیشبرد فرآیند توسعه باز میدارد. بر این اساس او مدل مفهومی پنج سطحی را ارائه می کند که می تواند مبنایی برای سنجش سطح توسعه یافتگی زنان در عرصه های مختلف حیات اجتماعی و اقتصادی باشد. پنج سطح مورد نظر لانگه عبارت از رفاه، دسترسی، آگاهی، مشارکت و کنترل است (لانگه، ۱۹۹۱: ۱۵۰–۱۵۱). همچنین به عقیدهٔ کبیر مفهوم قدرت تناظر تنگاتنگی با توانایی گزینش گری دارد. بر این اساس توانمندسازی گسترش توانایی افراد برای اتخاذ تصمیمات کلان و راهبردی در زندگی و زمینه هایی که پیش تر این توانایی از آن دریغ شده است (کبیر، ۱۳۸۹: ۱۴). او در تعریف مفهوم توانمندی از سه گانهٔ عاملیت، منابع و دستاوردها بهره می گیرد (کبیر، ۲۰۰۳:۱۷۱). منابع بـه وجود آورندهٔ شرایطی هستند که انتخاب تحت تأثیر آن اتفاق می افتـد. عاملیـت نشـاندهنـدهٔ اصلی و به نوعی کانون فرایند گزینش گری است و بلاخره دستاوردها معرف نتایج برآمده از انتخابهای مختلف هستند (کبیر، ۱۳۸۹: ۱۵). ابعاد سه گانهٔ توانمندی از نظر کبیر با یک دیگر روابط متقابلی دارند. به طوری که تغییر در هر یک از آنها می تواند هدایتگر در ابعاد دیگر باشد (کس، ۲۰۰۳: ۱۷۵).

به عقیدهٔ بنت توانمندسازی معرف رویکردهای مبتنی بر بسیج اجتماعی است. یکی از عناصر کلیدی در بیشتر این رویکردها کمک به افراد طرد شده برای به فعلیت رساندن قدرت

حاصل از عمل جمعی آنها است. در اغلب موارد رویکردهای مذکور، از پایین به بالا و با هدف رساندن صدا و تقاضای گروههای متنوعی از فقرا و شهروندان مطرود (به لحاظ اجتماعی) عمل میکنند. در عین حال بسیج اجتماعی میتواند مشتمل بر ائتلافهایی برای تغییر بین گروههای مطرود و شهروندان دارای وضعیت بهتر و نیز خواستار جامعهای برابرتر و یا دارای دیگر علایق مشترک با طردشدگان باشد(کرمانی، ۱۳۹۵).

کاتانئو و چپمن (۲۰۱۰) مدل فرایندی سه مرحلهای از توانمندی مشتمل بر تعریف اهداف روشن و قدرتمند برای توانمندسازی جامعهٔ هدف، انجام اقدامات لازم برای رسیدن به اهداف تعیین شده و نهایتاً رصد و بازاندیشی دربارهٔ تأثیر اقدامات مرتبط با دستیابی به اهداف ارائه دادهاند. این مراحل در هر سطح معین از تلاش برای توان افزایی گروههای هدف در ارتباط با یکدیگر خواهند بود. به باور این نظریه پردازان دستاوردهای توانمندی متضمن صورتی از قدرتیابی است که در قامت ترکیبی پویا از ارتقای خودکارآمدی، افزایش شایستگی و بالارفتن سطح دانش و آگاهی افراد جلوه گر می شود.

آلسوپ، برتلسون و هالند (۲۰۰۶)، با در نظر گرفتن توانمندی به عنوان ظرفیت افراد یا گروهها در اخذ تصمیمات مؤثر و جریان دادن این تصمیمات به سوی کسب مطلوبیتها و دستاوردهای مورد نظرشان، آن را تحت تأثیر دو عامل کلیدی شامل عاملیت و ساختار فرصتها می دانند که دارای برهمکنش و روابط درونی جدی نیز هستند. به عبارتی مختصر می توان عاملیت را توان بالقوه گزینش گری و ساختار فرصتها را گزینههای محتمل برای انتخاب شدن در موقعیتها و در راستای دستیابی به اهداف مختلف دانست.

در هر صورت باید توجه داشت که توانمندسازی در خلاء رخ نمی دهد. به عبارت دیگر موفقیت هر فرایند توانمندسازی وابسته به تناسب آن با زمینه ای است که در آن جریان می یابد. همان گونه که آستانا (۱۹۹۶) تأکید دارد، هر چند در بسیاری موارد پروژه های توانمندسازی می توانند در سطح محلی و با تمرکز بر بعد معینی از توانمندی پیگیری شوند، اما به جهت موفقیت در حصول به نتایج مورد نظر نباید از زمینهٔ فراگیرتر آن غفلت شود.

^{1.} Cattaneo and Chapman

^{2.} Alsop, Bertelsen and Holland

^{3.} Asthana

روش پژوهش

فراتحلیل با نگاه تراکمی نسبت به نتایج فعالیتهای پژوهشی سعی دارد که تصویری کلی از تحقیقات را در حوزههای مختلف ارائه دهد، و به پژوهش گر این امکان را بدهد که دادههای بهدست آمده از بررسی چندین مطالعه را با هم ترکیب کند و به نتایج جامعتری برسد(سـلیمی و مكنون، ١٣٩٧)، اين پژوهش، بهمنظور مرور نظاممنـد مطالعـات حـوزهٔ توانمندسـازي زنـان روستایی و شهری، که هدف اصلی این مطالعهاست، از روش فراتحلیل کیّفی استفاده كردهاست. فراتحليل كيّفي برخلاف فراتحليل كمّي كه جنبهٔ استنباطي دارد و با بهره گيري از روشهای آماری به ادغام نتایج پژوهشهای مختلف در یک حوزه بهمنظور دستیابی بـه نتـایج کاربردی تر اقدام می کند، بیشتر از آماره های توصیفی استفاده می کند و مشخص کردن فروانی، درصد فراوانی، فراوانی تجمعی و درصد فراوانی تجمعی نیز از مهم ترین ارکان این تحلیل محسوب می شود (سلیمی و مکنون، ۱۳۹۷؛ رضاییان، ۱۳۸۴). به طور کلی فراتحلیل کیّفی در مطالعاتی که برخی از منابع مورد نظر به روشهای کیّفی انجام شدهاند یا زمانی کـه جنبـههـای توصیفی بیش از ابعاد تحلیلی مد نظر باشند و همچنین در مواردی که گزارشهای مربوط به تحلیلهای کمّی در منابع مورد نظر الگوهای تکرار شونده چندانی نداشته باشند، بیشتر مورد استناد قرار می گیرد (پارک و گریتزل'، ۲۰۰۷ و کی ۲، ۲۰۰۹). به عبارت دیگر در اینجا رویکـرد کیفی در روششناسی پژوهش مطرح نیست، بلکه به کارگیری یا عدم به کــارگیری تحلیــلـهــای آماری استنباطی از جمله بررسی اندازه تأثیر متغیرها است که کمّی یا کیّفی بودن فراتحلیل را

مشخص می کند. فراتحلیل حاضر، با بررسی ادبیات موضوع از طریق مطالعهٔ اسنادی آغاز و سپس با جستجو و گردآوری آثار و منابع لازم ادامه یافت. فرایند جستجو با مراجعه به دو سایت ایرانی شامل پایگاه اطلاعاتی علمی جهاد دانشگاهی و پایگاه استنادی نورمگز و استخراج تمامی مقالههای علمی و پژوهشی فارسی در حوزهٔ توانمندسازی پیش برده شد. بازهٔ زمانی مورد نظر از فروردین ۱۳۷۵ تا اسفند ماه ۱۳۹۵ بوده است. مقالههای استخراج شده در گام نخست شصت مقاله را در بر می گرفت؛ در ادامه از بین این شصت مقاله، چهل و دو مقالهای که شامل

^{1.} Park and gretzel

^{2.} Ke

واژههای زنان روستایی یا زنان شهری در عنوان، چکیده یا کلمات کلیدی بودند، برای استخراج دادهها و بررسی بیشتر گزینش شدند.

گام بعدی در فرایند فراتحلیل تهیهٔ کاربرگ استخراج دادهها بود که با مراجعه به نمونههای مشابه از فراتحلیلهای کیفی در ایران (برای نمونه توکل و عرفان منش، ۱۳۹۳؛ حسینی، ثنایی، پورحسین و کراسکیان، ۱۳۹۶ و ذاکرصالحی و قانعی راد، ۱۳۹۴) و مشخص ساختن قالبهای مضمونی لازم برای انجام فرایند استخراج دادهها، معین و صورتبندی شد^۱. این کاربرگ ابتدا برای یکایک مقالات تکمیل و سپس یافتهها بر اساس تجمیع دادههای این کاربرگها در قالب جداول مختلف ساماندهی، ارائه و توصیف شده است.

در این فراتحلیل کیّفی مطابق با الگوی پیشنهادی ذاکرصالحی و قانعی راد (۱۳۹۴) به روندها و فنون زیر بهمنظور افزایش روایی و پایایی تحقیق توجه شد:

- طیف گستردهای از مطالعات قبلی به فرایند تحقیق وارد شد.
- فهرست آثار انتخاب شده از نظر علمی بودن به نظر دو نفر متخصص (عضو هیئت علمی) رسید و آثاری حذف شد که به لحاظ علمی ویژگیهای ضعیفی داشتند (ضعیف از جهت مشخص نبودن مرجع یا نویسنده یا مرتبط نبودن به موضوع تحقیق).
- کاربرگ خام تهیه شده (ابزار استخراج دادهها) توسط یک متخصص (از اعضای هیئت علمی) بازبینی شد.
- برای اعتباربخشی به نتایج، کاربرگهای دادههای استخراج شده از متن مقالات را یکی از اعضای هیئت علمی مشاهده کرد و با متن مقالات مقایسه شد تا انطباق آنها با متن تأیید شود.
- محققان بارها به متن مقالات و کاربرگها مراجعه و دادهها را بازخوانی کردند تا همگونی یافتهها و واقعیتهای موجود در اسناد محرز شود.
- هر یک از آثار ابتدا در قالب کاربرگ کلی تهیه شده (در فرمت فایل اکسل) و بر اساس مضامین منتخب کدگذاری شد. آنگاه مضامین حاصل سازمان دهی و در قالب

 ۱. به عنوان مثال متغیر وابسته مورد بررسی در هر مقاله به عنوان یک مضمون اصلی در نظر گرفته شد. سپس متغیر وابسته به تفکیک در مطالعات شهری و روستایی و در هر یک از این دو دسته نیز انواع رایج از صورتبندی مفهومی متغیر وابسته به عنوان یک مضمون فرعی مورد توجه قرار گرفت.

-

• قابلیت اتکا و همسانی نتایج، از طریق کنار هم قراردادن یافتههای بهدست آمده در هر مرحله کنترل شد. همچنین اگر در هر مرحله از تحقیق تناقضی اتفاق میافتاد، دادهها بازبینی میشد.

يافتههاي يزوهش

سیمای پژوهشهای مورد بررسی: طبقهبندی محدودهٔ زمانی انجام پـژوهشها بـر اساس دهههای زمانی ۱۳۷۰ – ۱۳۷۹ – ۱۳۹۵ – ۱۳۹۵ حاکی از آن است که عمده تحقیقات و مطالعات انجام شده در حوزهٔ توانمندسازی زنان در دو بخش روستایی و شهری مربوط به بازهٔ آخر، یعنی سالهای ۱۳۹۰ – ۱۳۹۵ است، به طوری که ۷۳ درصد پژوهشهای انجام شده در خصوص توانمندسازی زنان روستایی – یـا شـهری انجام شـدهاست. اما در سالهای دهه ۸۰ تنها ۱۷ درصد از تحقیقات علمی – پژوهشی این موضوع را بررسی کردهاند. در بررسی جنسیّت مؤلفان (نویسنده مسئول) پژوهشهای مورد مطالعه مشخص شـد کـه ۶۹ درصد محققان حوزهٔ توانمندسازی زنان را مردان و ۳۱ درصد را زنان تشکیل میدادند . البته، اغلب این تحقیقات بیش از یک مؤلف داشتند.

روش پژوهش

نوع روش تحقیق: بررسی و دستهبندی روش شناسی به کار رفته در تحقیقات مرور شده حاکی از آن است که بیش از نیمی از تحقیقات مرور شده در حوزهٔ توانمندسازی زنان معادل ۶۶/۶۶ درصد با روش پیمایش انجام شده است. همچنین ۲۳/۷۸ درصد از سایر تحقیقات نیز با روش پیمایش و همراهی یک روش مکمل پیش برده شده اند. روش اجرای ۹/۵۲درصد از تحقیقات انجام شده در این حوزه نیز گراندد تئوری بوده است (جدول ۱).

 ۱. بررسی جنسیّت مؤلّفان به ویژه از حیث پیشبرد تحلیلهای انتقادی فمینیستی ناظر بر تأثیر مواضع فرهنگی و معرفتی مجریان پژوهشها در حوزهٔ مسائل زنان بر صورتبندی و جهتگیری یافتهها و نتایج ارائهشده، می توانـد حائز اهمیت و توجه باشد.

جدول ۱:دستهبندی مطالعات بر حسب نوع روش تحقیق

نوع روش	فراواني	درصد
پیمایش	۲۸	99/99
پیمایش –تحلیل عاملی	۶	14/79
گراندد تئوري	*	9/07
پانل	١	۲/۳۸
پيمايش- تحليل محتوا	١	7/77
پیمایش – مطالعه اسنادی	٣	V/14
مجموع	47	1

پروبلماتیک پژوهشها بر اساس رویکرد روششناختی: در بررسی رویکرد روششناختی تحقیقات مورد مطالعه (جدول ۲) مشخص شد که ۳۰/۹درصد از تحقیقات رویکرد توصیفی تحلیلی، ۲۸/۸ درصد تحقیقات نیز رویکردی توصیفی و ۱۱/۹درصد از تحقیقات رویکرد توصیفی تحلیلی داشتهاند. همچنین ۱۶/۶درصد از تحقیقات مورد مطالعه توصیفی – کاربردی و ۱۸/۸درصد از تحقیقات مذکور کاربردی بودهاند.

جدول ۲: دستهبندی مطاعات بر حسب نوع روش تحقیق

درصد	فراواني	مقولهبندي مقالات
۳٠/٩	١٣	تو صيفى – تحليلى
۲۸/۵	17	توصيفي
11/9	۵	تحليلي
18/8	Y	توصیفی – کاربردی
11/9	۵	كاربردى
١	47	مجموع
	0	73 0000

جامعهٔ آماری پژوهشهای بررسی شده: مقیاس جامعههای آماری مورد بررسی در تحقیقات مرور شده را می توان در قالب دو دسته طبقهبندی کرد: ۱. شهری، ۲. روستایی. بر اساس محاسبات انجام شده جامعهٔ آماری ۶۹/۰۴ درصد تحقیقات در مقیاس شهری و ۲۸/۵۸درصد تحقیقات در مقیاس روستایی و در نهایت ۲/۳۸درصد از تحقیقات در این حوزه در مقیاس کشوری انجام شده است (جدول ۳).

جدول ۳: جامعهٔ آماری تحقیقات مورد بررسی

درصد	فراواني	 مقیاس بررس <i>ی</i>
89/•4	79	شهری
YA/0A	17	روستايي
۲/۳۸	1	کشوری
1	47	مجموع

حجم نمونههای مورد بررسی: بر اساس نتایج حاصل (جدول ۴) در مجموع تحقیقات مرور شده، معادل ۸۴۸۸ نمونهٔ آماری بررسی شده است. دستهبندی این نمونهها بر اساس رویکردهای روشی آنها، نشاندهندهٔ این است که ۷۶/۴۹ درصد نمونهها بر اساس رویکرد کمّی و با روش پیمایش و با ابزار پرسشنامه جمع آوری شده است، همچنین ۱/۴۸ درصد نمونه علاوه بر پیمایش بر اساس تحلیل عاملی نیز جمع آوری شده است. ۲/۵۵ درصد از نمونه مورد بحث نیز با رویکرد کیفی استخراج شد و مجموعاً ۱۸/۳ درصد از نمونه با روش ترکیبی کمّی و کیفی گردآوری شده است.

جدول ۴: حجم نمونههای مورد بررسی

درصد	فراواني	تکنیک	نوع روش	رويكرد
V9/49	5457	پرسشنامه	پیمایش	کمّی
11/47	940	پرسشنامه	پیمایش-تحلیل عاملی	
۲/۵۵	717	مصاحبه	تحليل محتوا	کیّفی
18	19 11	اسناد	گراندد تئوري	7
0		0	پانل	
۶	۵۱۰	پرسشنامه	پيمايش-تحليل محتوا	کمّی- کیّفی
	16	اسناد	10, 11,	
٣/٨١	444	پرسشنامه	پیمایش مطابعه اسنادی	
		اسناد		
١	٨٤٨٨			مجموع

انواع متغيرهاى وابسته مورد بررسى

متغیرهای وابستهٔ مورد بررسی در تحقیقات مرور شده علاوه بر «توانمندسازی زنان» موارد دیگری به شرح جدول ۵ را در برگرفتهاست.

جدول ۵: متغیرهای وابسته مورد بررسی در تحقیقات حوزهٔ توانمندسازی زنان

درصد	فراواني	متغيرها	
٨٠	74	توانمندسازي زنان	
١.	٣	توانمندسازي روانشناختي زنان	شهرى
9/99	٢	توانمندي اجتماعي زنان	
17/88	1	توانمندسازي اقتصادي زنان	
١	٣٠		مجموع
۵۰	۶	توانمندسازی زنان در جامعهٔ روستایی	روستاي
44/44	۴	توانمندسازي اقتصادي زنان روستايي	
19/99	۲	توانمندی روانشناختی زنان روستایی	
١	17	مجموع	

پارادایم شناسی و نظریات حاکم بر تحلیلها

پارادایمهای تبیینی و نظریات حاکم بر تحقیقات مرور شده، در قالب پنج دسته خرد، خرد- میانی، میانی-کلان، کلان و سایر نظریات طبقهبندی شدند(جدول ۶). بر این اساس می توان گفت که رایج ترین طبقه از پاردایمها در تحقیقات مربوط به حوزهٔ توانمندی نظریات کلان هستند که میان نظریات سطح کلان می توان به نظریهٔ سارا لانگه به عنوان رایج ترین نظریهٔ مورد استفاده در این تحقیقات اشاره کرد و پس از آن نظریهٔ نایلا کبیر است که در سطح خرد- میانی قرار دارد.

جدول ۶: پارادایم شناسی نظریات حاکم بر تحلیلها

V/14	٣	اسپريتزر	خرد
4/19	۲	توماس و ولتهاوس	,
71/47	٩	نايلا كبير	خرد- میانی
4/19	۲	مالهوترا	
14/17	۶	آنتونى گيدنز	میانی کلان
71/47	٩	سارا لانگه	كلان
4/49	۲	جيف و اسكات	
14/17	۶	رويكردهاي فمنيستي	
V/14	٣		ساير

عوامل مؤثر بر توانمندسازی زنان شهری و روستایی

در بررسی یافته های تحقیقات مرتبط با توانمندسازی زنان شهری، عوامل مؤثر و مرتبط بر توانمندسازی آن ها در سه دستهٔ اجتماعی، اقتصادی و روانی طبقه بندی شده اند. در سطح اجتماعی تحصیلات با ۱۲/۶۳ درصد موارد و اشتغال زنان با ۱۱/۵۷ درصد به عنوان رایج ترین عامل مؤثر بر توانمندسازی زنان شهری شناخته شده اند. در سطح اقتصادی نیز درآمد ماهیانه حدود ۵درصد از عوامل مؤثر بر توانمندسازی زنان را در شهر شامل می شود. همچنین در سطح روانی نیز احساس ارزشمندی مهم ترین عامل مؤثر بر توانمندسازی زنان در شهر است. در بررسی یافته های تحقیقات مرتبط با توانمندی زنان روستایی نیز تحصیلات با ۶ مورد فراوانی و ۱۲/۹۵ درصد از رایج ترین عوامل مؤثر بر توانمندسازی زنان روستایی است. در سطح اقتصادی نیز میزان آزادی زنان در فعالیتهای اقتصادی، دسترسی به عوامل تولید و وضعیت اشتغال با ۶/۹۷ درصد رایج ترین عامل اقتصادی مؤثر بر توانمندسازی زنان روستایی بوده است. همچنین در سطح روانی نیز اعتماد به نفس و احساس خود اثر بخشی با ۴/۶۵ درصد از عوامل روانی مؤثر بر توانمندسازی زنان روستایی بوده است (جدول ۷).

جدول ۷: عوامل مؤثر بر توانمندسازی زنان روستایی و شهری

درصد	فراواني	زنان روستا	درصد	فراواني	زنان شهر	عوامل تأثير گذار
177/90	۶	تحصيلات	17/54	17	تحصيلات	اجتماعي
4/80	۲	آگاهی اجتماعی	11/07	11	اشتغال زنان	
4/80	۲	تعامل اجتماعي	٧/٣۶	٧	برنامهٔ آموزشی و تبلیغاتی	
					رسانهٔ ملّی	
4/80	۲	تعداد اعضاي خانواده	8/31	۶	سن	
4/80	۲	سن	۲/۱۰	4	آموزش عمومي	
4/80	۲	مشاركت اجتماعي	7/1 *	۲	خدمات مشاوره	
4/80	۲	میزان مطالعه نشریات و روزنامه	٣/١۵	٣	تأهل	
		و استفاده از اینترنت				
7/27	١	میزان استفاده از برنامهها رادیو و	۲/۱۰	۲	بالا بردن سلامتي	
		تلويزيون				
4/84	۲	وضعيت تأهل	۲/۱۰	۲	برخورداري از حق مالكيت	
					قانوني	

بحث و نتیجه گیری

مرور مطالعات انجام شده پیرامون توانمندسازی شهری و روستایی و بررسی پژوهشهای غیر فارسی مرتبط، نشاندهنده پویایی و تنوع قابل توجه قلمرو نظری و تجربی توانمندسازی زنان است. مفهوم کلیدی در عموم رویکردهای نظری و بررسیهای تجربی مرتبط با توانمندسازی

زنان مقولهٔ قدرت و حق انتخاب است(سن، ۱۹۹۳؛ کبیر، ۲۰۰۱ و لانگه، ۱۹۹۱). در واقع در اینجا تأکید بر صورتی از قدرت است که از طریق ارتقاء سطح مهارت و آگاهی های زنان، زمینه سازی برای ایجاد کسب و کارهای مطلوب برای آنها، مهیا کردن شرایط تحصیل ایشان و سازو کارهایی از این دست حاصل می شود و زنان می توانند به واسطهٔ آن از حصار قدرت های محدودیت ساز و بازدارنده خارج شده و به توانمندی برسند.

یافتههای تحقیقات ایرانی در حوزهٔ توانمندسازی زنان روستایی و شهری نشان داد که عواملی مانند تحصیلات، اشتغال، برخورداری از مهارتهای اجتماعی، اعتماد به نفس، برخورداری از بیمه، داشتن اعتبارات خرد، آگاهی اجتماعی، خود اثربخشی، حذف باورهای سنّتی دربارهٔ زنان، خود اشتغالی، درآمد ماهانه، آزادی و سازمانهای حمایتی و غیره از موارد مؤثر بر ارتقاء توانمندسازی زنان روستایی و شهری است (کلانتری، شعبانعلی فمی و سروش مهر، ۱۳۹۹؛ رزافشانی، علی بیگی و فقیری، ۱۳۹۱؛ بیدهندی، اسکندری توده و خانی، ۱۳۹۱؛ سبک بار، نعمتی و خاکی، ۱۳۹۱؛ نوری، کریمی و کشاورزی، ۱۳۹۳؛ رحیمیان و قلی پور، مسبک بار، نعمتی و اسدی، ۱۳۹۲؛ نوری، کریمی و کشاورزی، ۱۳۹۳؛ رحیمیان و قلی ور، منابعی و اسدی، ۱۳۹۸؛ داشته است که عواملی مانند تحصیلات، سازمانهای حمایتی و سازمانهای مردم نهاد، میزان کنترل بر منابع، وضعیت اقتصادی، برابری جنسیّتی و ایجاد کسب کارهای کوچک و اعطای وام و اعتبارات به زنان را از عوامل مؤثر بر توانمندسازی زنان بیان کردهاند (اشراف، کارلان و بین، ۲۰۱۹؛ باربر، گرتلر، ۲۰۰۸؛ داس، ۲۰۰۶؛ گیلت، کار۲۰۱ میشرا،

در عین حال آنچه که در اغلب مطالعات مرور شده، کمتر به آن توجه شده است، تشریح نسبت بین شدت اثرگذاری عوامل مورد اشاره و میزان استقلال یا وابستگی خود این متغیرهای به یکدیگر است. به عنوان مثال اشتغال، درآمد و بیمه متغیرهای اقتصادی هستند که انتظار میران میرود تحقق آنها وابستگی نسبی به یکدیگر داشته باشد و در تحلیل اثرگذاری آنها بر میزان توانمندی باید به این واقعیت توجه کرد. از سوی دیگر فقدان یک یا چند تعریف مفهومی و عملیاتی مشخص از متغیر توانمندی یا توانمندسازی یکی دیگر از چالشهای متوجه مطالعات تجربی ایرانی در این حوزه است. این موضوع به ویژه در آشفتگیهای ناظر بر تعیین مرزهای مفهومی بین این متغیر و متغیرهای مستقلی همچون درآمد در بعد اقتصادی، اعتماد به نفس در

بعد روانی و تحصیلات و سطح آگاهیها در بعد اجتماعی توانمندی جلوه گر می شود. به عبارت دیگر به قدر کافی مشخص نیست که هر یک از این متغیرها عاملی برای توانمندی هستند یا معرفی از آن به حساب می آیند.

همچنین مقایسهٔ بین یافتههای گزارششده در مطالعات مرتبط با زنان روستایی و شهری نشان دهندهٔ جزئی نگری بیشتر و بررسی متغیرهای مفصل تر در مطالعات شهری نسبت به روستایی است. چنین رویکردی می تواند تا حدی ناشی از پیچیدگیهای بیشتر روابط و مناسبات اجتماعی اقتصادی در محیطهای شهری باشد، ولی در عین حال هشداری نسبت به سطحی نگری و نگاه تقلیل گرایانه در مطالعات مربوط به توانمندسازی زنان روستایی را اعلان می دارد. از این رو در مطالعات آینده می بایست نسبت به بررسی های همزمان بر پایهٔ مدلهای نظری و مفهومی متناظر در قلمروهای شهری و روستایی اقدام کرد تا امکان ارزیابی و مقایسهٔ دقیق شباهتها و تفاوتها در سطح توانمندی زنان شهری و روستایی و ترکیب بندی عوامل مؤثر بر آن فراهم شود.

در مجموع با توجه به گسترهٔ مفه ومی وسیع و مصادیق متعدد توانمندی و نیز تنوع توجهبرانگیز در الگوها و سازوکارهای توانمندسازی زنان به ویژه در سطح خرد، دستیابی به الگویی نظام مند برای ارزیابی تأثیرات برنامهها و اقدامات اجرایی در حوزهٔ توانمندسازی نیازمند تعریف شاخصها و معرفهایی هماهنگ است. در وضعیت موجود به رغم تکرار عناوین برخی شاخصها، نحوهٔ تعریف، سنجش و تحلیل آن در مطالعات مختلف تجربی در ایران بیش و کم متفاوت بوده است. این امر امکان مقایسههای دقیق کمّی و ارزیابی دستاوردهای حاصل از برنامههای مداخلهای را تا حد زیادی دشوار می کند. بنابراین، انجام مطالعات اختصاصی در جهت تهیه و پیشنهاد ابزارهای استاندارد یا شبه استاندارد سنجش توانمندی زنان یک اولویت پژوهشی به نظر می رسد.

منابع

- توکل، محمد و عرفان منش، ایمان (۱۳۹۳). فراتحلیل کیفی مقالات علمی ناظر بر مسألهٔ فرار معزها در ایران، فصلنامهٔ بررسی مسائل اجتماعی ایران، ۵(۱): ۴۵-۷۵.
- حسینی، سیده فاطمه.، ثنایی، باقر.، پورحسین، رضا و کراسکیان، آدیس (۱۳۹۶). فراتحلیل کیفی مقالات پژوهشی حوزهٔ «تعامل والد-نوجوان»، رویش روانشناسی، ۶(۳): ۶۳–۹۴.
 - خلعتبری، اسدالله (۱۳۸۷). آمار و روش تحقیق. تهران: پردازش.
- ذاکرصالحی، غلامرضا، قانعی راد، سید محمد امین (۱۳۹۴). مرور نظاممند و فراتحلیل پژوهشهای ایرانی در قلمرو مطالعات اجتماعی علم و فناوری، مجله مطالعات اجتماعی ایران، ۹(۲): ۲۹– ۶۳.
- شریفی، محمد امین. اسدی، علی. کلانتری، خلیل و آگهی، حسین (۱۳۸۹). تعیین عوامل مؤثر در تحقق خودکفایی زنان سرپرست خانوار، مطالعات اجتماعی روانشناختی زنان، ۸(۴): ۱۲۱–۱۲۱
- شفیعا، سعید.، شفیعا، محمدعلی و کاظمیان، غلامرضا (۱۳۹۲). فراتحلیل روش و نتایج پژوهشهای کیفیت زندگی شهری در ایران، جامعه شناسی کاربردی، پیاپی ۵۰، ۲۲(۲): ۲۱-
- صادقی فسایی، سهیلا و خادمی، عاطفه (۱۳۹۵). فراتحلیل چهاردهه پژوهش در حوزهٔ مشارکت زنان، مطالعات اجتماعی روانشناختی زنان، ۱۲(۲):۳۵-۶۲.
- صدیق سروستانی، رحمت الله (۱۳۷۹). فراتحلیل مطالعات انجام شده در حوزه آسیبشناسی اجتماعی در ایران، نامه علوم اجتماعی، ۱۰۵–۹۷۱.
 - کرمانی، مهدی (۱۳۹۵). توانمندسازی زنان سرپرست خانوار، تهران: شهر
- کلهر سمیرا (۱۳۸۸). فراتحلیل آسیبهای اجتماعی در تهران (زنان سرپرست خانوار)، تهران: اداره کل مطالعات اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران.
- معیدفر، سعید و ستار، پروین (۱۳۸۸). فراتحلیل انجام شده در حوزهٔ مسائل اجتماعی ایران، جامعه شناسی کاربردی، ۳۶: ۹۵-۱۱۰.

- مکنون، رضا و سلیمی، جلیل (۱۳۹۴). فراتحلیل کیفی پژوهشهای علمی ناظر بر مسأله حکمرانی در ایران، مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ۱۰-۱۰: ۳-۱۰.
- موحدی، رضا و علی توکلی، فاطمه (۱۳۹۶)، تحلیل موانع تجمیع سرمایه های خرد زنان در تعاونی های زنان روستایی شهرستان جیرفت، مطالعات اجتماعی روان شناختی زنان، ۱۳۳–۱۹۳۰.
- وطنخواه نوغانی، آتنا.، قاسمی، مریم و جوان، جعفر (۱۳۹۵). شناسایی و اولویتبندی راهبردهای توانمندسازی زنان در روستاهای مهاجر فرست بر اساس ماتریس swot و qspm مطالعهٔ موردی: شهرستان مشهد، مطالعات اجتماعی روانشناختی زنان، ۱۴(۳): ۶۱-
- Alsop, Ruth., Bertelsen, Mette. and Holland, Jeremy. (2006). *Empowerment in Practice: From Analysis to Implementation*. Washington: World Bank.
- Ashraf, N., Karlan, D. and Yin, W. (2010). Female empowerment: Impact of a commitment savings product in the Philippines. *World development*, 38(3): 333-344.
- Asthana, S (1996). Women's health and women's empowerment: a locality perspective. *Health and Place*. 2(1): 1-13.
- Barber, S. L. and Gertler, P. J. (2008). Empowering women to obtain high quality care: evidence from an evaluation of Mexico's conditional cash transfer programme. *Health Policy and Planning*, 24(1): 18-25.
- Bardasi, E. Garcia, G. York, N. Gaarder, M. Sundberg, M. Kumar.A. and Heider, C (WORLD BANK GROUP), (2012). Women's empowerment in rural community- driven development projects, Washington: World Bank group.
- Cattaneo, L. B. and Chapman, A. R. (2010). The process of empowerment: A model for use in research and practice. *American Psychologist*, 65(7): 646.
- Donta, B., Nair, S., Begum, S. and Prakasam, C. P. (2016). Association of domestic violence from husband and women empowerment in slum community, Mumbai. *Journal of interpersonal violence*, 31(12): 2227-2239.
- Kabeer, Naila. (2003). Gender Mainstreaming in Poverty Eradication and the Millenium Development Goals: A Handbook for Policy-makers and Other Stakeholders. Commonwealth Secretariat, CIDA, IDRC.
- Kabeer, n. (2012). Women's economic empowerment and inclusive growth: labour markets and enterprise development, International Development Research Centre (IDRC)
- Kalhor., Samira. (2009). Meta-analysis of social problems of Tehran (female-headed

- households). Department of social and cultural studies, Tehran municipality(Text in Persian).
- Kar, S. B., Pascual, C. A. and Chickering, K. L. (1999). Empowerment of women for health promotion: a meta-analysis. *Social Science & Medicine*, 49(11): 1431-1460.
- Karmakar, P. P. and Khuntia, B.(2016). Women Empowerment as catalyst of overall development of Slum settlement–pilot study area, jokalandi, cluster I to VIII, Bhubaneswar, *Odisha. Population*, 89(219129): 308-614
- Ke, F. (2009). A qualitative meta-analysis of computer games as learning tools. *Handbook of research on effective electronic gaming in education*, 1: 1-32.
- Kermani, Mehdi. (2016). *Empowerment of women heads of households*, Tehran: Shahr Publication(Text in Persian).
- Khademi, Atefeh. and Sadeghi Fasa'i, Soheila. (2016). Four decades of research in the field of women's participation, *Quarterly journal of woman studies sociological and psychological*, 14(2): 34-70(Text in Persian).
- Khalatbari, Asadullah. (2008). *Statistics and research method*, Tehran: Farayand(Text in Persian).
- Longwe Sara H. (1991). Gender Awerness: the Missing Element in the Third World Development Project, a Chapter of "Changing Perceptions: Writing on Gender and Development", by Wallace T. & March C.: OXFAM.
- Mahmud, S., Shah, N. M.and Becker, S. (2012). Measurement of women's empowerment in rural Bangladesh. *World development*, 40(3): 610-619.
- Maknon, R., & Salimi., J (2018). Qualitative meta-analysis of scientific research on the issue of governance in Iran, *Quarterly journal of research governmental management*, 10(33)(Text in Persian).
- Mishra, P. J. (2013). A Study of Sources and Mechanisms Leading to Empowerment of Women Living in Certain Slum Areas of New Delhi, India. *The Indian Journal of Research*, 7(2): 82.
- Mouedfar, Saeed and Parvin, Sattar (2009), Transformation of studies in social issues of Iran, Journal of applied sociology, 20(4): 135-151(Text in Persian).
- Movahedi, Reza and AliTavakoli, Fatemeh (2017). Analysis of obstacles to aggregating microfinance of women in rural women's cooperatives in Jiroft city, *Quarterly journal of woman studies sociological and psychological*, (50): 1-36(Text in Persian).
- Pal, D. and Dutta, O. (2015). Microcredit and empowerment of urban women: A study from Eastern India. *Strategic Change*, 24(2): 149-163.
- Park, Y. A. and Gretzel, U. (2007). Success factors for destination marketing web sites: A qualitative meta-analysis. *Journal of travel research*, 46(1): 46-63.
- PONG, T. M. P. and Wahhaj, Z. (2012). Microfinance and gender empowerment. Journal of Development Economics, 99(1): 1-12.

- Salami, Jalil. and Maknon, Reza. (2018). Qualitative meta-analysis of scientific research on the issue of governance in Iran, *Quarterly journal of research governmental management*, 10(33) (Text in Persian)..
- Samarakoon, S., & Parinduri, R. A. (2015). Does education empower women? Evidence from Indonesia. *World Development*, 66: 428-442.
- Sen, Gita. (1994). Women's empowerment and human rights: The challenge to policy. the complex reality. A report of the Population Summit of the world's scientific academies, edited by Francis Graham-Smith. London, England, Royal Society.
- Sediq Sarvestani, Rahmatollah (2000). Meta-analysis of studies on social pathology in Iran, *social sciences letter*, 15(15): 67-103(Text in Persian).
- Shafia, Saeed . Shafia, Mohammad, Ali. and Kazemian, Gholamreza. (2013). Meta-Analysis of methods and findings of urban quality of life in Iran, *Journal of applied sociology*. 24(2): 21-49(Text in Persian).
- Sharifi, Mohammadamin., Asadi, Ali., Kalantari, Khalil and agahi, Hossein (2010). Specify effective factors in self-sufficiency of female headed households, *Quarterly journal of woman studies sociological and psychological*, 8(4): 121-141(Text in Persian).
- Shirazi, F. (2012). Information and communication technology and women empowerment in Iran. *Telematics and Informatics*, 29(1): 45-55.
- Tavakol, M., & Erfanmanesh, I. (2014). Qualitative Meta-Analysis of Scientific Articles Concerning the Brain Drain Issue in Iran. *Iranian Journal of Social Problems*, 5(1), 45-75(Text in Persian).
- Vatankhah Noghani, Atena., Ghasemi, Maryam. and Javan, Jafar. (2016). Identify and prioritize strategies for the empowerment of women in rural migration: Based on the SWOT matrix technique QSPM (Case Study: Mashhad County), Quarterly *journal of woman studies sociological and psychological*, 14(3): 30-50(Text in Persian).
- Zaker-salehi, Gholamreza. and Ghaneirad, Seyed Mohammad Amin (2015). A systematic review and a meta-analysis of Iranian researches in the field of social studies of science and technology. *Iranian Journal of social studies*, 9(2): 29-63(Text in Persian).

Abstracts

A Qualitative Meta-Analysis of Two Decades of Research on the Empowerment of Rural and Urban Women in Iran

Mahdi Kermani*1 Mohsen Noghani Dokht Bahmani² Zahra Baradaran Kashani³

Abstract

The present study attempts to conduct a qualitative analysis of studies on rural and urban women empowerment. Accordingly, in the first step, all scientific and research articles were extracted from the scientific information database of ACECR (SID) and the Noor specialized magazines website (Noormags). The search was conducted during the period 1996-2016 with the keyword empowerment, which led to the identification of 60 papers. Subsequently, forty-two articles that included the words "rural women" or "urban women" in the title, abstract, or keywords were selected for extraction of data and further study. According to the findings of the present study, studies in this area have two general orientations. Some studies seek theoretical analysis and provide interventional models for the empowerment of the target groups. Others have looked at the empowerment process of women empirically, taking into account different samples of rural and urban women. Overall, factors such as education, employment, social skills, selfconfidence, self-worth and public education have been influential in the empowerment of rural and urban women.

Keyword:

empowerment, rural women, urban women, qualitative meta-analysis

- 1. Faculty member and Assistant Professor of Sociology, Ferdowsi University of Mashhad
- *. Corresponding Author: m-kermani@um.ac.ir
- 2. Faculty member and Associate Professor of Sociology, Ferdowsi University of Mashhad
- 3. MS student in social science research, Ferdowsi University of Mashhad

Submit Date: 2017-12-15 Accept Date: 2018-7-13

DOI: 10.22051/jwsps.2018.18490.1620